

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Aar til Aar, at det næsten er umuligt — det har Erfaringen vist — for de fattigste — og det er næsten alle sammen fattige, der har Statshusmandsbrug — at svare fast Rente. Derfor er det, vi er gaaet over til konjunkturbestemt Rente, som det ærede Medlem egentlig anbefalede til at begynde med.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at Tiden denne Gang skal gaa med at snakke om noget andet. Jeg har Indtrykket af, at det er noget, det ærede Medlem ikke er nogen ringe Mester i.

Hans Pinstrup: I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Ulrich har jeg den Opfattelse, at Landøkonomisk Driftsbureaus Opgørelse yder en god Vejledning, og at Bureauet er meget omhyggeligt med sit Arbejde og Beregningerne. Af flere Tusinde Regnskaber var der sidste Aar fra 73 Regnskabskredse tilsendt Landøkonomisk Driftsbureau i alt 813 Regnskaber, der er typiske saavel med Hensyn til Størrelse og Beliggenhed som til Driftsforhold for samtlige regnskabsførende Brug i den paagældende Egn. Fra Øerne har man behandlet 315, og fra Jylland 498, et ret naturligt Forhold. Dette Materiale kan let udvides og er det naturligt at udvide. Noget andet er, at disse Brug udbyttmæssigt ligger over Gennemsnittet af samtlige Brug, et naturligt Resultat af den driftsøkonomiske Vejledning, der ligger i Regnskabsføringen, og et Forhold, der maa tages i Betragtning ved Ansættelsen af Sætserne, og som ogsaa gør det fuldt forsvarligt, at den højtærede Minister tager under ny Overvejelse at yde øget Støtte til dette vigtige landøkonomiske Arbejde.

Ulrich: Jeg har ikke angrebet Landøkonomisk Driftsbureaus Virksomhed, men kun sagt, at dets Virksomhed som Grundlag for Beregningen af, hvad Husmændene skal svare i Rente, efter min Mening ikke er fyldestgørende; dertil er de Regnskaber, der behandles, alt for faa i Forhold til de Tusinder af Statshusmænd, vi har i dette Land, og derfor hævder jeg stadig væk, at Statens Jordlovsudvalg, som kender og er i Kontakt med hver enkelt af Statshusmændene, er meget bedre i Stand til at give en Indberetning til Finansudvalget om, hvad man skønner disse Mennesker kan klare. For det kan jo ikke hjælpe noget, at man altsaa bestemmer, at der skal svares det og det, naar de ikke kan, og det ser vi

jo Resultatet af, de lægger stadig væk Restancer paa Restancer, og en skønne Dag kommer Staten til at kvitte sit Tilgodehavende. Derfor maa jeg stadig mene, at den aarlig fastsatte Afgift af de Laan, Staten har ydet disse Mennesker, er det eneste rigtige og det eneste naturlige. Den Ordning, man træffer efter Ministerens Forslag, kan godt føres ud i Livet og gaa nogle Aar, men saa viser det sig, at der ogsaa er Brist paa den, og saa maa man komme med et nyt Forslag, saaledes som man gør nu i Stedet for at gaa til det rationelle og sige, at efter det Kendskab, vi har til disse Mennesker, kan de forskellige Dele af Landet svare saa og saa meget til Staten, og det bliver fastsat Aar for Aar.

Oluf Pedersen: Jeg maa sige over for det ærede Medlem Hr. Ulrich, at det var et kønt Princip, hvis det skulde være Jordlovsudvalget, der skulde bestemme, hvor meget hver enkelt Husmand skulde svare. Hvis man gav Jordlovsudvalget en saadan Beføjelse, vilde man jo gøre det til et fuldkomment Velfærdsudvalg. Jeg synes, det vilde være helt urimeligt. Man maa have en Form, hvorved det fremkommer, ikke som et Skøn af Personer, men som et Resultat af Beregninger, hvad der skal svares.

Den højtærede Landbrugsminister var klar over, at jeg principielt var Tilhænger af konjunkturbestemt Rente, og derefter kunde den højtærede Landbrugsminister ikke forstaa, at jeg til Trods derfor var saa ondsksfuld at paavise, at det Grundlag, der var lagt her i Lovforslaget, var teknisk værdiløst. Jeg synes, at netop naar man er Tilhænger af et Princip, er der Grund til at paavise det, naar Princippet bliver udformet saa daarligt, at det bliver ubrugeligt. Hvis man vil se blot paa de Aar, der er gaaet, hvordan det stiller sig, hvad der har været i Forrentningsprocent, og hvornaar der skulde betales, saa vil man være klar over, at man kommer til at betale de Aar, da man har daarligst Raad til det. Der er ikke noget som helst vundet ved at have en konjunkturbestemt Rente, saaledes som der her stilles Forslag om, ud over det første Aar, da man kan komme med disse 1,4 pCt. og sige: Se, hvilken Hjælp vi kommer med til Husmændene! Bortset derfra er det ingenting værd.

Saa siger den højtærede Landbrugsminister, at det ikke er Kornprisen, det er galt med, for dengang Korntolden virkede, gik det godt. Den højtærede Landbrugs-